

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobkyně: **ZP Hvězdlice, a.s.**, IČO: 25300491
se sídlem Chvalkovice 41, Chvalkovice
zastoupená Mgr. Pavlou Ježákovou, advokátkou
se sídlem Štefánikova 16/29, Praha 5 – Smíchov

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1 – Nové Město

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2021, č. j. 15258/2021-MZE-11121,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Státní zemědělský intervenční fond (dále jen „prvostupňový správní orgán“) oznámením ze dne 16. 2. 2021, č. j. SZIF/2021/0148210, provedl aktualizaci půdy ve smyslu § 3g odst. 3 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění účinném do 1. 8. 2021, a to ve vztahu k dílu půdního bloku

XA ve čtverci XA nacházejícím se na pozemku p. č. XA v k. ú. N. (dále jen „zemědělský pozemek p. č. XA“). Tato aktualizace byla provedena na základě ohlášení Ing. J. N., IČ X (dále jen „ohlašovatel“), jakožto vlastníka pozemku p. č. XA v k. ú. N. Prvostupňový správní orgán na zemědělském pozemku p. č. XA zapsal ohlašovatele jako uživatele, jelikož žalobkyně, jež byla v evidenci půdy zapsána jako dosavadní uživatelka, neprokázala právní důvod užívání zemědělského pozemku p. č. XA. Proti oznámení o aktualizaci se žalobkyně bránila podanými námitkami, které žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím (nyní napadené žalobou) zamítl a oznámení o aktualizaci potvrdil.

2. Žalovaný se ztotožnil s právním posouzení prvostupňového správního orgánu. Žalobkyně prokazovala svoje oprávnění k užívání dohodou o předání (části) půdního bloku ze dne 14. 5. 2015 uzavřenou mezi žalobkyní jako stranou předávající a Ing. J. N. (předchozím vlastníkem předmětného pozemku, dále jen „přebírající“) jako stranou přebírající. Žalobkyně zastávala názor, že v této dohodě si strany sjednaly směnu pozemků, a to takovým způsobem, že pozemky uvedené v příloze č. 1 si ponechá v užívání žalobkyně (součástí pozemků uvedených v příloze č. 1 byl i zemědělský pozemek p. č. XA, tehdy označený jako p. č. 2656) a část pozemku zakresleného v příloze č. 2 dostane do užívání přebírající. Dle žalovaného nicméně obsahem dohody ze dne 14. 5. 2015 nebyla směna užívacího práva k pozemkům, ale vydání pozemků užívaných žalobkyní bez právního důvodu přebírajícímu. Touto dohodou tak žalobkyně své užívací právo neprokázala.
3. Žalovaný neuznal jako platný právní titul prokazující užívání zemědělského pozemku p. č. XA žalobkyní předložené nájemní smlouvy ze dne 26. 2. 2009 (uzavřená s paní R. D.) a ze dne 8. 12. 2010 (uzavřená s paní L. K.) mezi žalobkyní a předchozími spoluvlastnicemi zemědělského pozemku p. č. XA (každá vlastnila ideální $\frac{1}{4}$ pozemku), jelikož předmět nájmu nebyl v nájemních smlouvách přesně vymezen, což je nutná náležitost při nájmu pozemku v rozsahu ideální části tohoto pozemku. Bez přesného vyměření totiž nebylo možné určit, jaká plocha pozemku byla dána k nájmu. K platnosti by rovněž byl nutný souhlas nadpoloviční většiny spoluvlastníků, což žádná z nájemních smluv nesplňovala. Žalovaný tyto nájemní smlouvy označil za neplatné. K předloženým výpisům z účtu, kterými žalobkyně prokazovala existenci nájemního vztahu, žalovaný uvedl, že tyto platby nejsou přiřaditelné k zemědělskému pozemku p. č. XA, jelikož u plateb není uvedena žádná identifikace.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. **Žalobkyně** v podané žalobě namítá, že před uzavřením dohody ze dne 14. 5. 2015 užívala pozemky uvedené v příloze č. 1 a 2 této dohody. Protože mezi stranami vznikl spor o některých těchto pozemcích, uzavřely smluvní strany dohodu ze dne 14. 5. 2015, dle které žalobkyně coby strana předávající vydá přebírajícímu pozemky uvedené v příloze č. 2 dohody, nikoliv v příloze č. 1 dohody. Příloha č. 1 dohody je v čl. III. dohody zmíněna jen stran určení rozsahu vydávaných pozemků. Pozemky uvedené v příloze č. 1 nejsou předmětem vydání přebírajícímu a dle žalobkyně nadále zůstávají v užívání žalobkyně. Žalovaný nicméně tvrdí, že dohodou došlo k předání pozemků uvedených v příloze č. 1 přebírajícímu. Směna užívacích práv k zemědělským pozemkům je běžnou praxí. Přebírající dostal k užívání pozemky specifikované v příloze č. 2 dohody pouze za polovinu velikosti zemědělského pozemku p. č. XA, protože ohledně druhé poloviny zemědělského pozemků byl zachován stav podle nájemních smluv. Tento závěr potvrzuje článek III. dohody, kde je stanoveno, že žalobkyně se zavazuje vydat pozemky v části půdního bloku č. čtverce XA, PB č. XB. V tomto řízení dotčený zemědělský pozemek je nicméně v jiném PB, konkrétně v PB č. XA. V čl. VI dohody je i stanoveno, že účastníci se zavázali provést nejpozději k 15. 9. 2015 změnu v užívání LPIS. Z toho plyne, že pozemky uvedené v příloze č. 1 nebyly předmětem vydání přebírajícímu, jelikož bylo-li by to tak, u všech pozemků uvedených v příloze č. 1 by došlo k zapsání přebírajícího jako uživatele. To se nestalo, jak plyne i z výpisů

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

z LPIS platných ke dni podání žaloby, kde je jako uživatel zapsána žalobkyně. Dohoda ze dne 14. 5. 2015 byla uzavřena na dobu neurčitou a nebyla do dnešního dne vypovězena. Ohlašovatel vstoupil do práv a povinností plynoucích z dohody ze dne 14. 5. 2015 svého právního předchůdce (přebírajícího), proto nemůže jednostranným ohlášením změny zrušit uživatelské právo žalobkyně k zemědělskému pozemku, jež je založeno dohodou.

5. Smluvní strany v dohodě ze dne 14. 5. 2015 řešily pouze výměru zemědělského pozemku v rozsahu $\frac{1}{2}$, jelikož ideální podíl o velikosti $\frac{1}{4}$ vlastnila paní R. D. a ideální podíl o velikosti $\frac{1}{4}$ vlastnila paní L. K. Úvaha správních orgánů stran platnosti nájemních smluv není správná, jelikož opomněli, že v daném případě jde o nájem/pacht nikoliv pouze části pozemku či ideálního podílu pozemku, ale o nájem/pacht celého pozemku, byť na základě několika různých právních titulů. Stěžejní proto je, že listiny prokazují, že všichni spoluvlastníci zemědělského pozemku projevíli vůli, aby žalobkyně na daném pozemku hospodařila. U nájemních smluv dochází k automatické prolongaci doby jejich platnosti.
6. Podíl paní R. D. nabytý přebírající, proto v době vyhotovení dohody ze dne 14. 5. 2015 měl přebírající oprávnění rozhodovat o zemědělském pozemku jako celku. Dohoda by tak měla být posouzena jako rozhodnutí o správě společné věci. Žalobkyně poukázala na to, že nájemné hradí nejenom ohlašovatel (z titulu nájemní smlouvy ze dne 26. 2. 2009), ale i společnost AGROLA, s.r.o., IČO 60702087, která nabytá $\frac{1}{4}$ zemědělského pozemku p. č. XA od paní L. K. (z titulu nájemní smlouvy ze dne 8. 12. 2010). Přijímáním plateb a strpěním hospodaření žalobkyně tak i poslední spoluvlastník zemědělského pozemku p. č. XA souhlasil s jejím užíváním daného pozemku.
7. **Žalovaný** ve vyjádření k podané žalobě zopakoval svoji argumentaci uvedenou již v žalobou napadeném rozhodnutí a nesouhlasil s tvrzením žalobkyně, že v konečném důsledku všichni vlastníci zemědělského pozemku p. č. XA souhlasili s pronájmem pozemku, jelikož k souhlasu došlo až několik let po podpisu první nájemní smlouvy. Dle výkladu žalobkyně by nájemní smlouvy byly v době jejich uzavření v rozporu s právní úpravou a teprve získáním celého zemědělského pozemku p. č. XA do užívání žalobkyně by tento protiprávní stav byl zhojen.

III. Ústní jednání

8. Na ústním jednání dne 31. 1. 2024 žalobkyně zopakovala, že jí uživatelské právo svědčí z doložené dohody a nájemních smluv. Dohoda měla za cíl ponechat žalobkyni k užívání pozemky uvedené v příloze č. 1 a pozemky uvedené v příloze č. 2 předat do užívání přebírajícímu. Do té doby žalobkyně hospodařila na pozemcích uvedených jak v příloze č. 1 tak i v příloze č. 2. Tato dohoda nehovoří pouze o vydání, ale o směně. Žalobkyně uvedla, že smlouvy mezi zemědělci nejsou dokonalé, nicméně žalobkyně na pozemcích uvedených v příloze č. 1 hospodařila i po dni sepsání dané dohody. Dle žalobkyně se měla zkoumat skutečná vůle přebírajícího.
9. Žalovaný na ústním jednání uvedl, že v dohodě se ujednalo pouze vydání, nikoliv směna pozemků. K nájemním smlouvám zopakoval, že tyto nejsou platné. Skutečná vůle vlastníka pozemku plyne z toho, že se domáhal zápisu do evidence půdy. Ohlašovatel, resp. přebírající, a žalobkyně jsou dva zemědělští profesionálové, nejedná se o někoho, kdo by podobnou dohodu nikdy neuzavíral, proto by měli znát, jak ve smlouvě řádně upravit své vztahy. Toleruje-li ohlašovatel užívání pozemků uvedených v příloze č. 1 dohody žalobkyní, ať již z jakéhokoli důvodu, je to jeho věc, která se však netýká právě posuzovaného pozemku.
10. Žalobkyně v podané žalobě navrhla řadu listin k provedení jako důkazu. Většina z nich je nicméně součástí spisového materiálu předloženého žalovaným. Tím se ve správním soudnictví dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) k důkazu provedl oznámení

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

prvostupňového správního orgánu ze dne 6. 10. 2020, č. j. SZIF/2020/0596959, a výpisy z registru půdy LPIS ze dnů 23. 3. 2021 k pozemkům p. č. XB a XC v k. ú. D., pozemku par. č. XC v k. ú. N. a pozemku par. č. XD v k. ú. B., kterými žalobkyně prokazovala svoje tvrzení, že pozemky uvedené v příloze č. 1 dohody ze dne 14. 5. 2015 užívala i až do doby vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

IV. Posouzení žaloby

11. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná.
12. Podle § 3g odst. 2 zákona o zemědělství platí, že *zjistí-li Fond, že ohlášení změny podle odstavce 1 je v rozporu s údaji vedenými v evidenci půdy nebo jiným ohlášením změny, vyzve uživatele, který učinil ohlášení změny, popřípadě uživatele dotčeného tímto ohlášením k předložení písemné dohody odstraňující vzájemný rozpor nebo k předložení dokladu prokazujícího právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu, a to ve lhůtě stanovené Fondem, která nesmí být kratší než 15 dnů ode dne doručení výzvy. Zjistí-li Fond, že ohlášení změny je nepravdivé nebo neúplné, vyzve uživatele k odstranění vad ohlášení změny, a to ve lhůtě stanovené Fondem, která nesmí být kratší než 15 dnů ode dne doručení výzvy. Při postupu podle tohoto odstavce se použije ustanovení § 141 odst. 4 správního řádu. Lhůty stanovené v řízení o aktualizaci evidence půdy končí marným uplynutím lhůty stanovené Fondem nebo provedením úkonu ve věci stanovené výzvou posledního z účastníků řízení, jichž se výzva týká.*
13. Podle § 3g odst. 3 zákona o zemědělství platí, že *Fond provede aktualizaci evidence půdy na základě ohlášení změny podle odstavce 1, jestliže a) údaje v ohlášení změny neshledá nepravdivými, popřípadě neúplnými, nebo b) ohlášení změny je doloženo písemnou dohodou podle odstavce 2 nebo uživatel, který učinil ohlášení změny, předložil doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu podle odstavce 2. Fond vydá osobě, která ohlásila změnu, jakož i dalším osobám, pokud se jich změna týká, oznámení o aktualizaci evidence půdy. Prvním úkonem ve věci je vydání oznámení o aktualizaci evidence půdy.*
14. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2022, č. j. 1 As 98/2021-31, č. 4316/2022 Sb. NSS, správní orgány mají povinnost pro účely rozhodnutí o aktualizaci evidence půdy posoudit, zda žalobci ke dni zahájení řízení svědčil právní titul k užívání pozemků, a to v obdobném rozsahu, v jakém by postupoval i nalézací soud.
15. Ve věci není sporu o postupu správních orgánů a předložených důkazech. Žalobkyně byla v evidenci půdy zapsána jako uživatel předmětného zemědělského pozemku p. č. XA. Ohlašovatel jakožto vlastník daného zemědělského pozemku prvostupňovému správnímu orgánu ohlásil změnu uživatele tohoto pozemku z žalobkyně na sebe. Prvostupňový správní orgán tak v souladu s citovanými ustanoveními žalobkyni vyzval, aby prokázala, že má platný právní titul k užívání daného zemědělského pozemku. Svoje užívací právo žalobkyně dovozovala z předložených nájemních smluv ze dnů 26. 2. 2009 a 8. 12. 2010 a z dohody ze dne 14. 5. 2015. Mezi účastníky je sporu o tom, co z předložených důkazů plyne, tedy zda prokazují, že žalobkyně měla ke dni zahájení řízení právo užívat předmětný zemědělský pozemek p. č. XA.
16. Dohoda ze dne 14. 5. 2015 byla uzavřena mezi žalobkyní na straně předávající a panem Ing. J. N. na straně přebírajícího. Dle čl. I této dohody přebírající ohlásil rozpor v užívání pozemků v registru půdy. Za účelem dosažení dohody o odstranění tohoto rozporu se smluvní strany dohodly na následujícím ohledně těch pozemků, ke kterým nemůže žalobkyně doložit právní titul. Dle čl. II vyzval přebírající žalobkyni k ukončení užívání pozemků.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

17. V čl. III bylo uvedeno následující: „*Předávající a přebírající se na základě této dohody dohodli, že pozemky o výměře specifikované v příl. č. 1 této dohody předá předávající do užívání přebírajícímu ke dni 1.9.2015 v lokalita v k.ú. D., a to v části půdního bloku č. čtverce XA, č. PB XB o celkové výměře 7.6739 ha. Specifikace půdního bloku je zobrazena na snímku v LPIS formou šrafování, přičemž snímek tvoří Přílohu č. 2 k této dohodě.*“ V příloze č. 1 je uveden seznam pozemků označených katastrálním územím, parcelním číslem, celkovou výměrou a sloupcem „k vydání“, kde je uvedena výměra stejná či menší než celková výměra (zpravidla polovina, či třetina celkové výměry). Součet sloupce „k vydání“ je 76739. V příloze č. 2 je mapa, kde je pozemek označený parcelním číslem a vyšrafovaná část označená „N.“ a „A.“. V této příloze je uvedeno „N. 7,6739“ a „A. 5,4840 ha“.
18. V čl. IV se žalobkyně zavázala uhradit přebírajícímu určitou peněžní částku „s ohledem na skutečnost, že k fyzickému předání pozemků dojde až k 1.9.2015“. V čl. VI je uvedeno, že smluvní strany mezi sebou nemají jiné další pohledávky a dluhy týkající se pozemků specifikovaných v příloze č. 1 s výjimkou čl. IV a úhrady nájemného a daně z nemovitosti, „*které náleží přebírajícímu za užívání pozemků spec. v příl. č. 1 této dohody a to za období od vzniku vlastnického práva do 31.12.2014*“. V dalším článku se oba účastníci zavázali provést do 15. 9. 2015 změnu užívání v evidenci půdy LPIS.
19. Z článků I a II plyne, že žalobkyně užívala určité pozemky, ke kterým nedokázala doložit právní titul a přebírající ji vyzval k ukončení tohoto užívání. Účelem dohody tak bylo odstranit rozpory evidované v registru půdy, logicky tedy buď vrátit do užívání přebírajícího tyto určité pozemky, či nově založit právo žalobkyně k užívání pozemků. Tomuto odpovídá i čl. IV, kde se žalobkyně zavázala uhradit za užívání peněžní částku. Z čl. VI plyne, že žalobkyně v minulosti užívala pozemky uvedené v příloze č. 1 a pravděpodobně se za ně zavázala uhradit nájemné do 31. 12. 2014. Tyto články tak nijak nevyvracejí tvrzení žalobkyně, že dohodou ze dne 14. 5. 2015 došlo k výměně užívacích práv - žalobkyně obdržela užívací práva k pozemkům uvedeným v příloze č. 1 a přebírající obdržel užívací práva k pozemkům uvedeným v příloze č. 2. Tyto články nicméně takový závěr ani nijak nepotvrzují.
20. Výklad dané dohody žalobkyně zcela vyvrací textace čl. III, který vyjadřuje podstatu a hlavní smluvní ujednání celé dohody. Z čl. III plyne, že žalobkyně předává do užívání přebírajícímu pozemek v k. ú. D. v části půdního bloku č. čtverce XA, č. PB XB o celkové výměře 7.6739 ha, a to ve specifikaci, jež je uvedena v příloze č. 2. Jinými slovy přebírající obdržel do užívání vyšrafovanou část pozemku uvedeného v příloze č. 2. Pozemky uvedené v příloze č. 1 jsou v čl. III (*pozemky o výměře specifikované v příl. č. 1*) uvedeny nikoliv jako pozemky, jež jsou rovněž předávány žalobkyní přebírajícímu, ale jako způsob výpočtu výměry, jež je z pozemku uvedeného v příloze č. 2 předávána. Příloha č. 1 byla použita jen jako způsob, jak byla vypočtena výměra 7.6739 ha. Z textace čl. III nijak však ani nevyplývá, že by pozemky č. 1 byly předávány přebírajícím žalobkyní. Ve svém důsledku je tak uvedení přílohy č. 1 v čl. III zcela nadbytečné, jelikož v samotném čl. III je již uvedeno, že žalobkyně přebírajícímu předává pozemek o výměře 7.6739 ha. Z čl. III tak jednoznačně vyplývá, že to byla pouze žalobkyně, kdo předával užívací práva přebírajícímu. Z dohody neplyne, že dochází souběžnému předání (výměně) pozemků, a to i kdyby soud přihlédl k tomu, že smluvní strany nemusí mít právní vzdělání, proto je dohodě nutné přiznat určitou míru nedokonalosti. Je možné i poukázat na jednostranné označení smluvních stran jako předávající (což naznačuje pouze funkci předání, nikoliv i obdržení) a přebírajícího. Z dohody tak nijak neplyne, že by žalobkyně obdržela do užívání pozemky uvedené v příloze č. 1 (tedy i v této věci předmětný zemědělský pozemek par. č. XA), i když se podle toho žalobkyně (dle svého tvrzení) chovala.
21. Je tak nutno potvrdit názor žalovaného, dle kterého obsahem dohody ze dne 14. 5. 2015 není směna užívacího práva k pozemkům (druhý odstavec na straně 4 žalobou napadeného rozhodnutí) a rovněž závěr, že předložením dohody žalobkyně neprokázala své oprávnění předmětný

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

zemědělský pozemek užívat (pátý odstavec na straně 4 žalobou napadeného rozhodnutí). Danou námitku žalobkyně je tak nutno zamítnout.

22. Na tomto závěru nemění nic dílčí nepřesnost správních orgánů, které z dohody dovodily, že žalobkyně předala pozemky uvedené v příloze č. 1 přebírajícímu k užívání. I tak totiž správní orgány dospěly ke správnému závěru, že z dohody ze dne 14. 5. 2015 neplyne, že by pozemky uvedené v příloze č. 1 (a tedy i předmětný zemědělský pozemek par. č. XA) mohla žalobkyně užívat, a to bez ohledu na to, zda dohoda stanoví, že i tyto pozemky předala přebírajícímu či nikoliv. K pozemkům uvedeným v příloze č. 1 totiž ve svém důsledku dohoda ze dne 14. 5. 2015 nestanoví žádnou změnu či nedeklaruje oprávněného uživatele.
23. Městský soud souhlasí s názorem žalovaného, že skutečnost, že žalobkyně minimálně do dne vydání žalobou napadeného rozhodnutí hospodařila na jiných pozemcích uvedených v příloze č. 1 dohody, nic nevypovídá o tom, zda na nyní posuzovaném pozemku hospodaří po právu. Vlastník daných pozemků může mít různé motivace, pro které žalobkyni ponechává na daných pozemcích hospodařit, i kdyby k tomu neměla řádný právní titul.
24. Městský soud se ztotožňuje se správními orgány i ohledně žalobkyní doložených nájemních smluv. Nejvyššího soudu v usnesení ze dne 21. 3. 2018, sp. zn. 26 Cdo 2233/2016, uvedl, že „*věc může být v podílovém spoluvlastnictví více vlastníků. Předmětem spoluvlastnického práva je určitá věc jako celek. Tato věc náleží celá každému spoluvlastníku; rozdělena (podílem) není společná věc, ale vlastnické právo. [...] spoluvlastnický podíl vyjadřuje toliko rozsah, v jakém jednotliví spoluvlastníci vykonávají a nesou jinak shodná práva a povinnosti, která pro ně vyplývají z vlastnictví společné věci jako celku. U podílových spoluvlastníků jde tedy o tzv. ideální podíl na společné věci, nikoli o reálné vymezení vztahující se k určité části společné věci. Nedošlo-li k reálnému rozdělení spoluvlastněných pozemků, nemohl existovat jako samostatný předmět nájmu ideální podíl ve výši jedné poloviny (reálně blíže neurčený) na těchto pozemcích, neboť je to pojmově vyloučeno.*“ Aby tak byla platně uzavřena nájemní smlouva musela by být odsouhlasena nadpoloviční většinou vlastníků daného zemědělského pozemku, a to dokonce i tehdy, byl-li by záměr pronajmout pouze část pozemku. V takovém případě by navíc tato část musela být konkrétně ve smlouvě určena, např. pomocí geometrického plánu (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2006, sp. zn. 30 Cdo 3109/2005). Nájemní smlouvy tak byly neplatné a ani jimi žalobkyně neprokázala své užívací právo k předmětnému zemědělskému pozemku par. č. XA.
25. Námitka žalobkyně, dle které ve svém důsledku všichni spoluvlastníci souhlasili s nájemním a pachtovním smluvním vztahem, není rovněž důvodná. O souhlasu všech spoluvlastníků by bylo možné uvažovat jen, byly-li by tyto souhlasy (i nepřímě) dány ve stejném časovém období. První nájemní smlouva však byla uzavřena dne 26. 2. 2009, druhá pak 8. 12. 2010, tedy více než 1,5 roku později. Takový časový odstup nelze považovat za stejné časové období, ve kterém by se nemohla změnit vůle spoluvlastníka, jež uzavřel nájemní smlouvu v pořadí první.
26. Namítá-li pak žalobkyně, že v době uzavření dohody ze dne 14. 5. 2015 byl přebírající již většinový vlastník zemědělského pozemku par. č. XA, proto by dohoda měla být posouzena jako jeho rozhodnutí o správě společné věci, je nutné zopakovat, že, jak bylo ukázáno výše, z dohody neplyne vůle přebírajícího přenechat žalobkyni do užívání pozemky specifikované v příloze č. 1 dané dohody. Ani tato námitka tak není důvodná.
27. Soud souhlasí se správními orgány i v tom, že z výpisů z bankovních účtů, jež jsou založeny ve správním spisu, nelze identifikovat, za jaké pozemky žalobkyně tyto platby hradila. Sama ostatně tvrdila, že z důvodu administrativní zátěže hradí platby za více pozemků záraz.
28. Je nutno rovněž zopakovat, že z § 3g odst. 2 zákona o zemědělství plyne, že na řízení se použije § 141 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Dle tohoto ustanovení platí, že *ve sporném*

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

K povaze sporného řízení a rozložení důkazního břemeno se vyjadřoval Ústavní soud v usnesení ze dne 21. 4. 2020, sp. zn. III. ÚS 787/20, kde uvedl, že tzv. sporné řízení dle § 141 správního řádu „se v mnoha ohledech vymyká obecné úpravě správního řízení. Ke spornému řízení se váže zásada dispoziční, projednací (nikoliv vyšetřovací), dále dochází ke značnému potlačení zásady materiální pravdy (srov. § 141 odst. 3 správního řádu). Objektivní i subjektivní důkazní břemeno zde nese stěžovatelka, která byla v postavení navrhovatele. Bylo tudíž zejména jejím úkolem (a nikoliv úkolem správního orgánu) prokazovat splnění připojení a dodávky elektřiny do elektrizační soustavy za podmínek stanovených zákonem, popř. prokázat další skutečnosti, jichž se dovolává“. Správní orgány tak postupovaly správně, když primárně posuzovaly pouze podklady předložené žalobkyní. Domáhala-li se žalobkyně nutnosti zkoumat skutečnou vůli přebírajícího, bylo na ní, aby navrhla takové důkazy, které by jeho vůli prokázaly. Nepředložila-li žalobkyně takové důkazy, kterými by prokázala právní titul užívání zemědělského pozemku par. č. XA, nebylo jejich povinností dále obstarávat další důkazy, které by to prokázaly. Nehledě na to, že správní orgány vycházely i z tvrzení ohlašovatele, coby vlastníka předmětného pozemku.

29. Městský soud uzavírá, že žádnými předloženými důkazy žalobkyně skutečně neprokázala, že měla platný užívací titul k zemědělskému pozemku par. č. XA, proto správní orgány rozhodly správně, když provedly aktualizaci evidence půdy tak, že jako uživatele zapsaly ohlašovatele jakožto vlastníka daného zemědělského pozemku.
30. Právě rozhodující senát pouze doplňuje, že si je vědom rozsudku desátého senátu zdejšího soudu ze dne 15. 11. 2023, č. j. 10 A 32/2021-40, který ve velmi podobné věci shodných účastníků (odlišný byl pouze půdní blok, u kterého docházelo k ohlášení změny) rovněž hodnotil dohodu ze dne 14. 5. 2015 a dospěl k jiným právním závěrům stran této dohody. Pátý senát s právním posouzením desátého senátu nesouhlasí, i když podanou žalobu rovněž neshledal důvodnou. Skutečnost, že různé senáty stejného soudu dospějí k jiným závěrům, není jistě vítaná, nicméně platná právní úprava takový postup nezakazuje. Krajské soudy totiž na rozdíl od Nejvyššího správního soudu nemají povinnost (a ani takový mechanismus neexistuje) předkládat při odlišení se od dříve vysloveného názoru jiného krajského soudu či jiného senátu stejného soudu věc k rozhodnutí rozšířenému senátu (viz § 17 s. ř. s.).

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31.01.2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu